

Uredništvo in upravnništvo:
Maribor, Koroške ulice 5.

„STRAŽA“

izhaja v ponedeljek, sredo in petek
popoldne.

Rokopisi se ne vračajo.

Z uredništvom se more govoriti
vsak dan od 11.—12. ure dopold.

Telefon št. 113.

Naročnina lista:

Celo leto . . . . . 12 K
Pol leta . . . . . 6 K
Četrt leta . . . . . 3 K
Mesečno . . . . . 1 K

Posamezne številke 10 v.

Zunaj Avstrije celo leto 17 K.

Inserati ali oznanila

se računijo s 15 vin. od 6redne
petitvrste; pri večkratnih ozna-
nilih velik popust.

STRAŽA

Neodvisen političen list za slovensko ljudstvo.

Št. 92.

Maribor, dne 12. avgusta 1912.

Letnik IV.

Dan Orlov — dan Slomšekov.

Dan Orlov, dan Slomšekov, smo praznovali včeraj v St. Juriju ob južni železnici. Nebo nam ni bilo milo in naše slavlje se ni moglo razviti tako, — kot je bila želja naših vseh, kot smo nameravali. Vendar, kljub slabemu vremenu, je bilo lepo, ostane dan vsakomur, ki se ga je udeležil, v nepozabnem spominu. Če prav je že v jutro bilo nebo zastrto z oblaki in je že v zgodnjih predpoldanskih urah paletaval dež, to vendar Orlov ni ostrašilo. Včerajšnji dan so bili posvetili svoji organizaciji, so ga bili namenili proslavi velikega Slomškega, zato so prišli v impozantnem številu od blizu in daleč. In kdor je videl vrste naših Orlov zjutraj, ko so korakali skozi šentjurski trg v cerkev, vsakomur je moralo zatrepetati srce veselja in radosti. Narodu, ki ima tako odlično avantgardo, kot je bila ona, ki je stopala včeraj odločnega in močnega koraka po šentjurski cesti, se ni treba bati prihodnosti. Taka mladina ga bo obvarovala vsega, naj pride karkoli.

In dobil je včerajšnji dan tudi svoje politično obilježje. Vzletele so v zrak krilate besede, ki s programatično resnostjo dajejo novega globokega, temelja vsem našim letošnjim Slomšekovim slavljem in kot zvezde vodnice določujejo smer vsega našega političnega delovanja. Govoril jih je naš voditelj dr. Korošec in njihov smisel je: „Škof Slomšek je ustvaril naši domovini nove meje v cerkvenem ozirju, delajmo po njegovem vzgledu in ustvarimo pod varnimi peroti mogočnega orla Habsburžanov nove meje veliki in lepiskupni hrvaško-slovenski domovini.“ Ko so besede padle, so jim zbrane čete Orlov navdušeno ploskale. Zažarelo je preko oblachnega neba, razgrnile so se za hip težke megle in mlada zora, vsa lepa in ljubljena, zora nove domovine nam je zasijala. Svečan in velik je bil trenutek, ko je izrekel dr. Korošec zgorajšnje besede ter so mu zborovalci burno pritrjevali, a ne vem, če so se ga vsi zavedali. Meni se je pa zdelo, kakor da že vidim uresničeno veliko misel in spomin na Slomška, ki nam mora biti radi svoje vstrajnosti in odločnosti blesteč vzgled pri našem delu, mi je postal še enkrat tako ljub in drag. In rodilo se je v meni prepričanje: če bomo imeli

vedno take vrle predbojovnike, kot so naši Orli, bomo tudi uresničili misel hrvaško-slovenske domovine.

Sprejem.

St. Jurij je praznoval včeraj velik praznik. — Oblekel se je bil v slavnostno obleko in že od zgodnjih ranih ur je vladalo praznično razpoloženje. Celotno jutro so prihajali udeleženci Slomšekovega slavlja. Na bogato okrašenih vozovih so se pripeljali Orli iz nekaterih bližnjih krajev. Glavni sprejem je bil na kolodvoru po deseti uri, ko sta privozila vlakca od juga in severa. Prvi je pripeljal ljube brate Orle iz Kranjskega in iz spodnjih krajev. Godba jim je zagajala pozdrav. Kmalu nato so se pripeljali živahno pozdravljeni Orli in mnogobrojni gosti iz severa. In ko so se Orli uvrstili v mogočno vrsto, sta jih pristrčno pozdravila župana tržke in okoliške občine gospoda Pisaneč in Ratej. Klicala sta jim: Dobrodošli v naši sredi, v lepem St. Juriju. V imenu Orlov se je zahvalil predsednik podzveze dr. Verstovšek. Povdarjal je, da bi morale biti šentjurski občini zgled drugim spodnještajerskim občinam. Gospod Jeločnik, načelnik zveze Orlov se je tudi zahvalil za pristrčen pozdrav. Rekel je: Po nebu se pode megla, a v naših srcih vlada veselje. Ne bojimo se oblakov in stopamo nevstrašeno naprej.

Pohod skozi trg.

Po pozdravnih nagovorih se je razvil impozanten pohod skozi trg v cerkev. Na čelu je korakala godba, za njo mogočne čete Orlov v krojih. Bil je lep in svečan pogled. Srca so se topila radosti neštevilnim množicam, ki so gledale imponujoče vrste naših fantov. Zlasti lep je bil pogled, ko se je sprevedel pomikal po strmem klancu proti cerkvi. Krasno je bilo videti iz vrha krepko korakajoče čete naših Orlov, škoda samo, da je tačas začel naletavati dež. S skrbnim, toda še vedno upajočim pogledom se je ljudstvo oziralo proti nebu, ki ni hotelo spremeniti svojega krmežljivega obraza in je še vedno bolj zatemnevalo. Če prav je že precej močno deževalo, ko smo šli v cerkev, vendar smo se še vsi tolažili z lepim vremenom, ki bo nas pozdravilo, ko bomo šli iz cerkve. Varali smo se. Med celo sv. mašo je nepretrgano lilo in med hudim dežjem smo korakali po mokri na zborovalni prostor v Katoliški dom.

S v. m a š a.

Sv. mašo je služil mnogozaslužni organizator slovenske mladine dr. Hohnjec. Pred sv. mašo je zbrani mladini, v prvi vrsti mladeničem, krasno propovedoval. Na podlagi Slomšekovih naukov je pokazal kakšen mora biti slovenski mladenič, če hoče, da bo slovenski narod vreden mož, kakor je bil Slomšek. Pristrčne besede priljubljenega govornika so gotovo našle pot v srca zbranih mladeničev. Iz srca so prišle, v srca so šle. Med sv. mašo je prepeval zelo lepo in ubrano domači cerkveni pevski zbor. Cerkev je bila napolnjena do zadnjega kotička in je vladala ponekod že nevarna tesnoba.

Slavnostno zborovanje.

Takoj po sv. maši se je vršil občini zbor štajerske podzveze Orlov. Dvorana Katoliškega doma je bila natlačeno polna in mnogo ljudi je stalo tudi zunaj na hodnikih. Otvoril je občini zbor predsednik podzveze dr. Verstovšek. V svojem otvoritvenem nagovoru je povdarjal, da smo se zbrali, da na novo utrdimo cilje in načela, za katere hočemo delati in se boriti. Pozdravil je v prvi vrsti duševno mater štajerske podzveze Zveze Orlov v Ljubljani in njeno krušno mater S. K. S. Z. v Mariboru. Zborovalci so pri tej priliki gromovito ploskali bratom iz Kranjskega, ki prinašajo med nas vedno novega navdušenja in vedno z nova požigajo našo voljo ter dr. Hohnjecu kot zastopniku S. K. S. Z. Za tem je še pozdravil poslance dr. Korošca, Terčarja, Vrečka in Gostinčarja, župana tržke in okoliške občine, častito duhovščino in konečno vrlo šentjursko ljudstvo, ki je s toliko požrtvovalnostjo izvršilo vse priprave za veliko slavnost. Zbrane stotine so pri vsakem pozdravu navdušeno ploskale in pozdravljale razne odlične goste.

Po pozdravnem nagovoru se je vršila cela vrsta navdušenih pozdravov.

Načelnik zveze gospod Jeločnik, gromovito pozdravljen, izvaja: „Zunaj pada dež, v naših srcih sijaje solnce in z veseljem konstatiramo, da naša mlada armača raste. Nasprotnik se zaganja z vso togoto v nas, nobeno sredstvo mu ni preumazano, mi smo pa veseli, ker se ne bojimo onemogle jeze in vemo, da je bodočnost naša. Še bolj se zbirajmo, še bolj se družimo; da bo vsa domovina preprežena z orlovskimi organizacijami, da bo imela vsaka vas svoj od-

PODLISTEK.

Žrtev slabe vzgoje.

Povest iz sedanjega časa.

Al. Leben.
(Konec.)

Trgovec Jagodič nekoliko pomišlja, potem pa začne:

„Ako se vam, gospod župnik, zdi umestno, pa sprejem jaz majhnega otroka, ker sem itak brez otrok; samo moram še poprej s svojo ženo govoriti o tem in jutri vam prinesem odgovor.“

„In jaz vzamem oba fanta“, poseže vmes kmet Gostinšek, „ljubi Bog mi je dal toliko premoženja, da ta dva revčka lahko preživim.“

„Bog vama povrni to krščansko ljubezen, prijatelja moja!“ je radostno vskliknil župnik, „in on vama bo tudi gotovo povrni, saj sam pravi: Kdor sprejme enega izmed teh malih v mojem imenu, mene sprejme.“ In jaz bom materi preskrbel pošteno službo, da se ji ne bo treba z beračenjem boriti za kruh.“

„Častivredni so dobro ukrenili“, reče nato Gostinšek, „da na tak način odstranijo beračenje. Kajti beračenje vodi do lenobe, ki je pa vseh grdoboda, ker iz nje izvirajo vsakovrstne pregrehe.“

Nato so se naši trije prijatelji še prav živahno razgovarjali o raznih žalostnih razmerah sedanjega časa, kakoršnih nekdanj svet ni poznal.

„Zakaj pa je vendar sedaj tako?“ vpraša na posled Gostinšek.

„Zato, ker je brezverstvo sedanjega časa izpodrinilo krščanskega duha“, odgovarja mirno župnik. „Ze zdavnaj so skušali pretrgati po mnogih javnih in skrivnih društvih in strankah duhovno vez veré s človeško družbo, vez, brez katere si složnega skupnega človeškega življenja niti misliti ne more-

mo. To se jim je deloma posrečilo. A tako so tudi ob enem uničili vsa slogo, ljubezen in blagostanje med človeštvom.“

„Tedaj mi nismo več kristjani?“ vpraša zavzet trgovec Jagodič.

„Žalibog!“ vzdihne župnik, „in z boleznim srcem moram priznati, da nosijo premnogi le ime kristjana, a duh Kristov ni v njih.“

„Kako je moglo tako daleč priti?“ povprašuje trgovec dalje.

„Kako? Vidite, tako!“ razlaga duhovnik resno in počasi. „Katoliška vera, katere družbi človeštvo z višjim postavočevalcem na eni strani, na drugi strani pa drži v prijateljski slogi vse človeštvo, je bila že od nekdanj predmet krutega, brezobzirnega preganjanja. Sovražniki so jo napakali enkrat s silo, drugokrat z lažjo. Zaničevali so in zasramovali njene nauke, njene zapovedi in njene obrede. Njene božje resnice so razglasili in raztrobili kot neumnosti in babjeverstvo, njene služabnike so razvpili kot mračnjake, nazadnjake in nasprotnike omike in kulture, so jih na najpoglejše načine obrekovali z besedo in pisavo, da bi tako oslabili njih vspeh in vpliv med ljudstvom. S svojim satanskim delovanjem so dosegli, da so začeli katoliško vero mrzeti vladarji in za njo tudi ljudstvo. Vladarjem so slikali odvisnost od višjih božjih postav kot nečasten, sramoten jarem, ki dela zapreko njihovi neomejeni oblasti; ljudstvom pa so opisovali katoliško cerkev kot kaklo policijsko postajo in da tlačí revno, trpeče ljudstvo. Tako se je zgodilo, da so se vladarji in ljudstva vzdignili zoper katoliško cerkev. Žalibog je sad od tega silno grenek in tega živimo sedaj mi. Katoliška zavest je več ali manj izginita, pravica se vsepovsod umika nekemu nasilstvu, pogočbe in obljube se nesramno rušijo, otroci istega naroda se strupeno sovražijo, zvestoba in zaupanje, brez katerih ni mogoče nobega zagotovljenega blagostanje, sta vrženi na tla, in tako se množijo zločini vsake vrste. Da, ta verski propad in ta po-

njem povzročena nenravnost je izvor vedno naraščajoče strašne socialne bede; in zopet se uresničuje izrek Gospodov: Greh dela narode nesrečne.“

Med tem se je že pa lepi nedeljski dan polagoma nagnil.

Morali so torej naši znanci v kmečki koči pogovor pretrgati.

Trgovec je obljubil, da bo drugo jutro prinesel odgovor glede otroka.

Kmet je zatrdil, da bo oba fanta pobožno in versko vzgojil.

Župnik je odšel s pozdravom, ki mu je danes prav posebno prikipele iz globine njegovega milega srca:

„Hvaljen boži Jezus Kristus!“

Slivnica, 31. jul. 1912.

Smešnice.

Na P r l e š k e m.

Sosed pride obiskat soseda, ki je bil prejšnji dan na gostiji.

Prvi sosed: Pje Naca, zakaj pa se tak frdaca-no grdo držiš, kak da bi brano požrja ali pa grable za froštikl poja (pojedel)?

Drugi sosed: Eh, nič me ne pitaj (vprašaj), Ludva (Ludvik)! — Včera sem bija pri Püčlekovih na gostüvanji, pa mi je nekši vrag v želodci obleža.

Prvi sosed: No, kaj pa ste te ali takšega jeli (jedli)?

Drugi sosed: Pje, veš, imeli smo štiri špiže. Prva je bila kislja repa, druga je bila nakvašena repa, tretja je bila burkvana repa in štrta je bila glih na takšno foren (način), kak da bi repa bila.

Prvi sosed: Pa ste meli tudi muzikante?

Drugi sosed: Ontipate! Štiri. Eden je lesen klin (klarinet) griza, drugi je igra na cicile (gosli), tretji je po storem branišču (harfa) sen no to (semin-tje) vloža, štrti pa je po praznem fasli (boben) doj vrezova.

sek. Naši voditelji se nevstrašeno bore za pravice našega naroda, zakaj bi se bali mi. Korajžno in pogumno stopajmo za njimi! Na zdar!"

Besede voditelja Orlov se izzvale gromovito pritrjevanje. Kako so jim šle k srcu, si bral zbranim fantom lahko iz obraza.

Poslanec dr. Korošec, pozdravljen z vsklikanjem in silnim ploskanjem, pravi: „Vesela je doba, v kateri živimo, vesela je doba za slovensko katoliško ljudstvo. Povsod vlada živahno delovanje, povsod valovi krepko življenje. V Slomšekovem duhu hočemo delati v bodoče še bolj kakor do sedaj. Slomšek je živel kot škof tam med Nemci. Hotel pa je priti med Slovence, zato nam je ustvaril nove cerkvene meje, ustanovil nam je novo škofijo. Delajmo v njegovem duhu, po njegovem vzgledu. Lepa je naša domovina, vrl je naš rod, a mi smo ločeni in raztrgani. Robje in sužnji še smo, a nočemo več biti. Zaprti smo v različne kletke, toda pričeli smo že krepko majati na železnih drogih, za katerimi moramo živeti. Stene, ki nas ločijo, smo že namaknili. Kakor nam je Slomšek ustvaril nove cerkvene meje, tako hočemo mi ustvariti v okvirju monarhije nove meje naših domovin. Zgračiti hočemo veliko in lepo hrvaško-slovensko domovino. Zvanje Orlov pri tem velikem boju je, da grede naprej. Pri vseh narodih je bila mladina prva, ko se je šlo za svobodo domovine, tako mora biti tudi pri nas. Zato kličem orlom: Junaki, robstva nikdar, ampak naprej do prostosti, do svobodne domovine, do velike hrvaško-slovenske domovine pod mogočnimi krili orla Habsburžanov!“

Dvorana je odmevala od viharjev navdušenja, ki so ga izzvale te pomembne besede našega voditelja.

Dr. Verstovšek se je prisrčno zahvalil za prisrčen nagovor in ko je pozval navzoče, naj zakličejo dr. Korošcu krepak „Bog ga živi!“ se navdušenje ni hotelo poleči.

Dr. Hohnjec, ravno tako živahno aklamiran, izraža sledeče misli: „Leži, leži, ravnopolje, po polju bela cesta gre, po cesti fantje stopajo, prelepi mladi fantje so.“ Na te Slomškovke verze se je spomnil, ko je videl v jutru pohod Orlov. Leži, leži ravnopolje, to polje je slovenska domovina, in po njej peljejo bele ceste. Po njih stopajo krepko in močnato naši Orli. Le korakajte krepko naprej po naših cestah, Orli, ker vi spajate na cesto kot branitelji in varuhi domovine. Ob cestah rasejo koprive. To so liberalne in nemškutarske koprive, kopriva ožge vse, kar se ji približa, zato se ne brigajte za koprive, — ampak mimo njih naprej!“

Tudi dr. Hohnječeve besede so izzvale velikansko pritrjevanje in so zborovalci priredili temu neutrudljivemu organizatorju naše mladine prisrčne ovacije.

Med živahnim, vedno se ponavljajočim ploskanjem so še govorili: poslanec Gostilničar, ki je priporočal Orlov vstrajnost in močnatost, kaplan Kavčič, ki je pozdravil v imenu šenčurskih katoliških narodnih društev, brat Orel Valentin Piper v imenu društva „Kres“ v Gradcu in graškega Orla, brat Šetina iz Brezice, ki je pozval Orle na boj proti alkoholu, brat Gabere iz Rajhenburga, ki je pozival k vzglednosti vsepovsod in v vsem, brat Baznik iz Hoč, ki je navduševal Orle za lepo petje in slednji poslanec Terglav.

Gotovo nepozaben ostane v spominu vsem svečan trenutek ob krasnem Terglavovem govoru. Rekel je: „Vse naše delo bi bilo ničevno, če bi ne imelo vzvišene gonilne sile, če bi ne prišla pomoč od zgoraj. Poglejte podobo Križanega in spomnite se, da je Kristus prvi pretrpel vsa zasmehovanja, če boste zasmehovani. Kdor ima vero in črpa iz nje, ne bo nikoli omagal. Kadar vas svet razočara in se čutite potrti, pojte tja pred tabernakelj, tam boste našli oporo!“

Svečani so bili trenutki, ki so nastali ob govoru ponosnega slovenskega poslanca. Vsi zborovalci so čutili globoko resnost, ki je dihalo iz besed tega v življenjskih bojih preizkušnega kmeta, moža-odličnjaka. Globoko so segle besede v srca in vsi so bili ganjeni.

Po teh krasnih nagovorih se je zvršila druga točka občnega zbora: volitev predsedstva in načelstva štajerske počizveze. Izvoljeni so bili enoglasno v predsedstvo: predsednik brat dr. Verstovšek, podpredsednik bratje Stuper, Maks Moškon, Koštomaj, tajnik brat Simonič, blagajnik brat Pintar, odbor: vsi predsedniki raznih okrožij; v načelstvo: načelnik brat Čulk, podnačelnika brata Pišek in Majcen, vaditelji: Simonič, Moškon, Mirnik, Koštomaj

Dr. Verstovšku so Orli priredili živahne ovacije.

Slava Slomšku!

Zaključek zborovanja je bil nad vse veličasten. Dr. Verstovšek se je spomnil Slomška kot moža, ki je znal ceniti zdravje telesa in bi bil gotovo zelo vesel, če bi bil videl krepke čete naših Orlov, saj je rekel: „Zdravje duše in telesa sta si najbližja sosedata, saj bivata pod eno streho.“

Na poziv dr. Verstovška je zagromel ob koncu trikratni „Slava Slomšku!“ po dvorani.

Dež.

Cel čas med zborovanjem in še potem do štirih je neprestano deževalo. Ljudstvo, ki se je bilo zbralo od vseh strani, je med dežjem potrpežljivo čakalo in upalo na lejšje vreme. Še le ko so potekle ure in ni hotelo nebo pokazati nič prijaznejšega lica, so se lju-

dje naveličali in odšli. Človeka je res obšla žalost, ko je videl na slavnostnem prostoru vse tako lepo urejeno, kar je stalo ogromno dela, a se ni hotelo razvedriti, da bi to delo prišlo vsaj nekoliko do vponabe.

Telovadba.

Še le okrog štirih je dež nekoliko prenehal. To so telovadci takoj uporabili in na krasno pripravljem telovadišču se je pričelo življenje. Telovadba bodisi prosta, bodisi na orodju ali v skupinah, se je sijajno obnesla. Spretnost in izurjenost telovadcev je res občudovanja vredna. Kljub mokrim tlam, kljub težkim čevljem so telovadili eksaktno in precizno, da je bilo veselje gledati. Zbrano občinstvo — bilo ga je v primeri z dnem še veliko — je pazljivo sledilo mojstrskim profzvajanjem in so telovadci želi mnogo pohvale. Na ustnih vseh je bilo samo: To je lepo, zelo lepo, škoda da se ni prej zvedrilo. Videti naše krasne fante, je bil res užitek.

Po telovadbi se je razvila na majem delu vseličnega prostora živahna in animirana prosta zabava. Pozabljene so bile neprijetnosti dneva v neprisiljeni zabavi so hitro potekle urice. Kmalu je bilo treba misliti na odhod in v prvih večernih urah so odpeljali vlaki in vozovi udeležence slavilja kar na vse strani. „Bilo je lepo“, tako so pravili ljudje ob koncu, „če bi ne bilo dežja, bi bila slavnost taka, kakor jih je še malo videl Spodnji Štajer.“

† Jožef Rojko.

Iz Hoč se nam poroča:

Kakor je že „Straža“ sporočila, je v sredo 7. avgusta zjutraj umrl tukajšnji gostilničar, mesar in posestnik gospod Josip Rojko v starosti 61 let. Nenadoma ga nam je ugrabila — pljučnica. Pogreb njegov v petek dopoldne je bil naravnost veličasten. Ogromna množica ljudi, posebno moških, je spremljala dragega rajnega. Hoče že dolgo niso videle takega pogreba. Pred hišo žalosti je pevski zbor hočki pod vodstvom častitega gospoda Šeškota zapel turbno „Nad zvezdami.“ Sprevod je vodil velečastiti g. dekan Adam Grušovnik, prijatelj rajnega, ob asistenci častitih gospodov: Josipa Kranjca, bivšega hočkega kaplana in sedanjih kaplanov Šeškota in Baznika. Krsto so nosili tovariši-gostilničarji. Nočko Bralno društvo, čegar velik dobrotnik je bil rajni, je poklonilo pokojniku v spomin velik krasen venec s širokimi trobojnimi traki; poleg tega je bilo še več drugih vencev. Sv. maše zadušnice so ob enem darovali v nadžupnijski cerkvi velečastiti gospod dekan Grušovnik in častita gospoda Kranje in Šeško.

Na pokopališču je rajnemu ob gomili govoril slovo njegov prijatelj dekan velečastiti gospod Grušovnik. Slavil je Rojkota kot vzor moža, mirnega in dobrega soseda, vernega katoličana, skoz in skoz zavrnega in značajnega Slovenca ter skrbnega očeta in gospodarja. Zadržne žalostinke sta ob grobu zapela dva pevska zbora.

Sprevođa so se udeležili mnogi odlični možje iz celega okraja. Omenimo samo gospoda državnega in deželnega poslanca Pišeka, župana Črneja iz Prama, Verhniko iz Hoč in še več drugih županov iz okolice.

Rajni Rojko je bil res vzor mož! Z malega je že bil skrben in vrl gospodar; začel je z malim, a s trudom si je pridela lepo gospodarstvo. Do zadnjega je bil delaven kot mravlja. Svoje otroke je vse vzgojil v katoliško-narodnem duhu. Eden je gostilničar in mesar pri Sv. Trojici v Slov. gor., drugi je vrl samostojen posestnik v Spodnji Hoči, eden je dokončal letos gimnazijo, drugi pa so še doma pri hiši. Upati je, da bodo vsi sledili stopinjam svojega očeta kot vrlu nevstrašeni katoliško-narodni Slovenci!

Pokojnika je vse čislalo, celo naši nasprotniki, akoravno se je vselej pokazal odločnega Slovenca. To je najlepši nauk za vse, ki si pred nasprotniki ne upajo pokazati barve! Pri vseh volitvah je bil g. Rojko vselej na naši strani. Ni se bal, da bi njegova kréma radi tega zgubila sloves, kakor se s tem izgovarja marsikateri krémar. On je volil z nami, če je tudi v nasprotnem taboru bliskalo in gromelo. In kot gostilničar je bil mož poštenjak skoz in skoz! Klafanje ali tepež v njegovi gostilni ni imelo prostora.

Mož je bil naročen samo na katoliško-narodno listo. Na njegovi mizi si našel: „Stražo“, „Slovenskega Gospodarja“, „Slovenca“, „Naš Dom“ i. t. d. Nemškutarske ali liberalne golazni ni maral. Lep vspeh vzbuden vzgled za krémarje na Spodnjem Štajerskem!

Rojko je vselej rad dal na razpolago svojo hišo za slovenske veselice in shode. Nešteto shodov se je vršilo pod njegovo streho. Da so torej Hoče slovenske, gre velika zasluga tudi našemu Rojkotu. In gotovo bo ta hiša tudi v bodoče taka ostala.

Vrlemu možu pa bodi zemljica lahka!

Politični pregled.

Izlam pripoznan.

V soboto se je objavil v državnem zakoniku zakon o priznanju izlama kot verska družba.

Stranka prava.

Vsepravaška konferenca, ki bi se imela vršiti te dni v Opatiji, se je prenesla na nedoločen čas.

Ogrsko.

Socialdemokratsko glasilo „Nepszava“ poroča, da bo volilna reforma, ki jo je izdelal ministrski predsednik Lukacs, podelila tudi onim ženskam volilno pravico, ki so absolvirale višje šole in ki imajo kako lastno premoženje. Teh volilk bo 100.000 do 200.000.

Balkan.

V petrogradskih diplomatskih krogih se z vsoto gotovostjo trdi, da je bila dogovorjena in sklenjena med Srbijo in Bolgarijo defenzivna in ofenzivna pogodba za vse eventualitete na Balkanu. Ost pogodbe je po teh zatrdilih očito naperjena proti Turčiji.

Papež Pij X. in mikado.

Italijanski list „Perseveranza“ poroča, da je gojil umrli japonski cesar srčno željo, dobiti od papeža Pija X. lastno čeno pismo. Neki škof-misijonar na Japonskem je prepustil cesarju neko podobo, pod katero je papež Pij X. lastnoročno napisal nekaj vrstic. A cesarju to ni zadostovalo. Rad bi bil dobil od blagega Pija X. kakšno bolj obsežno lastnoročno pismo, katero bi naj bilo naslovljeno na cesarja samega. Cesar, ne meneč se za obstoječe dvorne predpise, je pisal papežu lastnoročno daljše pismo, v katerem mu je izrazil svojo prošnjo. Pismo je došlo v Vatikan, toda nobenega niso imeli, kateri bi bil pismo raztolmačil, ker je bilo pisano v japonskem jeziku. Končno je pa predložil državni tajnik, kardinal Merry del Val papežu pismo. Papež Pij X. ni niti trenutka premišljeval in je takoj napisal pismo na cesarja, v katerem se mu v prisrčnih besedah zahvaljuje za cesarjevo željo ter je izrazil svoje zadovoljstvo, ker je bil ravno cesar tisti, kateri je katoliški veri pripomogel do večje svobode.

Proces proti Jukiču in tovarišem.

Zagreb, 9. avgusta.

Danes je jel govoriti prvi zagovornik dr. Vl. Prebeg. Uvodoma svojega govora je med drugim naglašal, da mora iz etičnih razlogov pač vsakdo obsojati Jukičevo dejanje, toda zgodovina bo pokazala, da so nesrečne razmere na Hrvaškem, ki jih vsi težko občutimo in pod katerimi težko trpimo, potisnile blazniku v roke revolver, s katerim je streljal na kraljevskega komisarja, misleč, da s tem reši svojo domovino. Govorec o revolucionarni organizaciji, ki jo hoče državni pravdnik podtakniti obtožencem, povdarja zagovornik, da o takšni organizaciji ni sledu, ker se državnemu pravdniku ni posrečilo eksistence takšne organizacije dokazati z drugim, kakor s statutom dijaškega društva „Narodno ujedinenje“ v Belgradu. V tem statutu pa je govor samo o kulturnem ujedinenju Hrvatov in Srbov. Vsakdo izmed Hrvatov, ki čuti narodno, bi se torej lahko vpisal v takšno društvo.

Nato je dr. Prebeg v objektivnem oziru dokazoval, da Jukičevo dejanje ni kvalificirati kot zavrat ni umor, marveč kot navaden umor, odnosno glede stražnika Borščaka kot navaden uboj. Da bi bil kdo izmed obtožencev zagrešil hudo delstvo javnega nasilstva, je popolnoma izključeno, ker niso ničesar zakrivali, kar bi se dalo subsumirati pod ta paragraf.

Nadalje je dr. Prebeg dokazoval, da se Jukič pri izvršitvi atentata ni zavedal svojega dejanja ter ostro in vspešno kritiziral mnenje sodnih psihijatrov, ki sta s svojim podanim mnenjem pokazala, da nista na višku svoje naloge. Oba psihijatra sta na izrecno vprašanje, če Jukič simulira, kategorično odgovorila, da ne. Mogoč je torej samo ta-le sklep: Ako Jukič ne simulira, potem mora biti blazen, sicer pa je Jukič zagrešil atentat iz patriotizma, iz ljubezni do domovine, o kateri vsi vemo, da se nahaja v obupnem, da neznosnem položaju.

Glede ostalih soobtožencev je rekel zagovornik dobesedno: „To so naši najboljši otroci. Jaz bi bil vesel in ponosen, ako bi imel take otroke!“

Koncem svojega govora je zagovornik dr. Prebeg naglašal, da je Jukič izvršil atentat pod neposrednim vplivom vesti o poskušnem Kovčevem atentatu na grofa Tiszo. Izvedenci so glede Kovčesa izjavili, da je bil tako razburjen, da ni bil odgovoren za svoje dejanje. O Jukiču pa so izrekli izvedenci, da se je zavedal svojega dejanja, dasi je dokazano, da je hereditarno duševno bolan.

Po dr. Prebegu so govorili tudi krašno in prebričevalno drugi zagovorniki dr. Katičič, dr. Taler, dr. Budisavljevič, Razsočba se razglasi 11. t. m.

Raznoterosti.

30.000 naročnikov je dosegel z dne 4. avgusta „Domoljub.“ Slovensko katoliško časopisje je res velemoč postalo. Glejmo, da si to moč ne samo ohranimo, ampak še bolj utrdimo! Agitirajte za našo: „Stražo“ in ji pridobivajte vedno zopet novih naročnikov!

Naša kmetijska šola. Tretji 10mesečni tečaj na deželni kmetijski šoli v St. Juriju ob južni žel. se bode končal z javnim izpitom, k začne dne 22. t. m. ob 11. uri dopoldne. Otvoril se bo s petjem, pozdravom in letnim poročilom ravnatelja. Nato bodo izpraševali pomožni in stalni učitelji iz raznih pomožnih, utemeljevalnih in strokovnih predmetov. Končno se bodo razdelila spričevala. Po nagovorih se bode sklenilo s cesarsko pesmijo. Ta izpit naj požaje javnosti vspehe tega tečaja, naj pa tudi nudi navzočim

gostom, kmetovalcem, kaj zanimivega v obče. Udeležba gostov bolj pokazala zanimanje za ta največjim potrebam spodnještajerskega kmetijstva služeči zavod. Vabljeni so torej ne samo roditelji učencev, — temveč vsakdor, ki se zanima zato, posebno pa vsi pospeševalci zavoda.

Kongres nemških katoličanov v Achenu na Nemškem. V staroslavnem mestu Achenu se je pričel dne 11. t. m. letošnji kongres nemških katoličanov. Kongres se vrši v znamenju žalovanja nad izgubo velikega kolinskega kardinala dr. Fischerja.

Liberalci tiho. V „Slov. Narodu“ od 9. t. m. napada neko liberalno motovilo romarje na Brezje, ker so šli „zapravljati“ denar na božjo pot. Ti liberalni kristjani morajo takoj s svojimi umazanimi napačli na dan, če naši ljudje zadostijo svojim verskim potrebam in se nekoliko oddahnejo od vsakdanjega dela. Mesto da skrbite za naše kmete, ukrenite, da se ne bo toliko pijančevalo in zapravljalo po raznih sokolskih in drugih liberalnih prireditvah. Potem mogoče ne bodo liberalni učitelji in uradniki vedno kričali po zvišanju plač. Če kmet kaj zapravi, je to denar, ki ga je sam zaslužil, liberalci pa navadno zapravljajo denar, na katerem po večini vise kmečki žulji.

Letošnje avstrijske velike vojaške vaje. Dne 24. avgusta se prično brigadne vojaške vaje kornega nadpoveljstva graškega. 6. topničarski polk bo izvajal vaje v okolici Grosuplja; 29. pešpolk okoli Sežane, Divače in Stanjela; 22. domobranski polk pri Gornjem gradu. Med 26. in 29. avgustom se vrše velike divizijske vaje in sicer bodo manevrirali: 6. topničarski polk pri Velikih Laščah na Dolenjskem, 23. polk v okolici Divače in 22. domobranski polk pri Litiji. Kolesarski vojaški oddelek iz Rovinja odide dne 25. avgusta v Temešvar na Ogrskem. Dne 30. avgusta pa prično velike cesarske vaje, katerih se udeležijo prestolonaslednik Franc Ferdinand, načelnik generalnega štaba Schemua, artilerijski nadzornik Konrad, vojni minister vitez Auffenberg in minister za deželno brambo pl. Georgi. Teh vaj se ne bo smela udeležiti nobena civilna oseba, ker se gre za nekatere popolnoma nove vojaške uvedbe, — glede katerih se varuje še najstrožja tajnost.

Slovani pa taki. „Narodni Listy“ poročajo, da je peterburska vseučiliška knjižnica poslala praškemu mestnemu svetu, ki ji je bil ob priliki sokolskih slavnosti poslal neko publikacijo, zahvalo v nemškem jeziku. Slovani pa taki. Slovanska vzajemnost naj živi!

Hmelj. V lanskem letu so zelo naraščale cene hmelja, ker je bil lep in ga je bilo malo. Letos je pa pričakovati dobre in obilne žetve, vsled česar cene padajo. Na hmeljskem trgu v Žatcu so prodajali ogrski in štajerski hmelj po 200 K do 210 K za 50 kg. cene, katere se danes ne dosežejo več. Na hmeljskem trgu v Norimbergu padajo istotako cene dan za dnevom. Poprodalo se je tamkaj nekaj stotov letošnjega ogrskega in štajerskega hmelja po 153 kron. Vsled teh nizkih cen nimajo pivovarne, kakor pišejo listi, nobenega vzroka, da bi pokražile pivo.

Pijača na železnici prepovedana. Norveški parlament je sklenil iz 61 proti 59 glasovom zakon, po katerem se kaznuje vsak, ki v železničnih vozovih alkoholne pijače pije. Tudi lastne pijače, če je ma s seboj, ne sme piti. Postava je že stopila sedaj v veljavo.

Kongres svetovne zveze bolniških strelnic. V Kolinu na Nemškem zboruje te dni svetovna zveza bolniških strelnic. Prišle so skupaj zastopnice iz vseh petih delov sveta. Na Nemškem je 70.000 strelnic: 26.000 je katoliških sester, 12.000 je protestantskih diakonov, 4500 strelnic je organiziranih v raznih bratovščinah in okoli 30.000 oseb se peča zasebno s postrežbo bolnikov. Lepa armada krščanske ljubezni in usmiljenja.

Za „Slovensko Stražo.“ Na primiciji gospođa novomašnika Fr. Zagorška se je nabralo za „Slov. Stražo“ 40 K. Prištetih 12 K 44 vin. je dobila gospa Vičar (Puklova) pri licitaciji jabolke, za katero se je dolgo bojevala.

Štajersko.

Smolnik. V četrtek dne 1. t. m. smo spremili na puščavsko pokopališče iz Činžata k večnemu počitku našega občinskega tajnika gospođa Iv. Lamprehta. Umrli — iz ugledne hiše Zvajgarjeve, doma na Smolniku — je bil občinski tajnik treh občin: Smolnik, Činžat in Kumen in si je kot tak pridobil veliko zaslug za svoj rojstni kraj. Bil je neumorno delaven kakor mravlja pri svojih poslih in je pomagal z veseljem kot občinski tajnik, komurkoli je le mogel. Bil je kot navažen mož izvanrednih talentov in vsestransko izobražen, tako da je dobil večkrat celo od politične oblasti pohvalno priznanje. Zbog svojih zmožnosti bi bil dobil z lahkoto kje drugje boljše mesto, pa ljubezen do zelenega Pohorja, do rodne grude ga je vezala na kraj, kjer je teklal njegova zibel. — Prav lepo mu je govoril ob odprtem grobu velečastiti gospođ župnik Zrnko iz Pušave, ki se ni spominjal samo njegovih zgoraj naštetih čednosti in lažnosti, ampak tudi omenjal, kako globoko veren mož je bil rajni. Brez verskega čustva ni ljubezni do rodne zemlje, ni zaslug za domovino, ker od onega, ki ni veren, ni pričakovati, da bi kaj storil za svojo domovino, ni niti vstrajnosti, da bi dosegel svoj cilj. 35 let vstrajnega in neumornega in zvestega dela je posvečil rajni svoji rojstni občini Smolnik, 30 let pa

tudi še sosednim dveh občinam. — Da je bil obče priljubljen, je pokazal njegov pogreb. Iz vseh treh občin zastopniki so se udeležili pogrebne sprevođa, smolniška občina pa mu je poklonila lep venec z napisom: „Svojemu zvestemu tajniku, občina Smolnik.“ Zbralo pa se je tudi razen sorodnikov veliko drugega občinstva, ki je spremljalo pokojnika k zadnjemu počitku in mu darovalo v znak spoštovanja in ljubezni več venecov in šopkov. Blag mu spomin! N. p. v m.!

Pragarsko. (Divja vožnja avtomobila.) Pretečeni četrtek je drvel v divjem diru neki avtomobil, ki je imel znamko E 20, proti postaji na Pragarsko. Neki kmet, ki je v istem času peljal težak voz z dvema konjema, je dal opetovano svarilno znamenje, za katerega se pa sofer niti zmenil ni. Konja sta se splašila in sta se spustila v divji beg. Kmeta je vrglo raz voza. Zlomil si je nogo. Kdaj bo konec te divje vožnje z avtomobili?

Ptuj. Kmetijska podružnica za ptujsko okolicu naznanja, da priredi sedaj poučna zborovanja dne 15. t. m. pri Sv. Marku ob 8. uri predpoldne in dne 18. avgusta v Ptuj v Zupančičevi dvorani ob 9. uri predpoldne. Predaval bo c. kr. okrajni živinozdravnik gospođ Pirnat iz Slovenjg. Ideja o prvi pomoči pri oboleli živini in pri porodu. Ude podružnice, pa tudi vse druge kmetovalce nujno vabimo, da se udeležijo tega gotovo zelo potrebnega pouka v obilnem številu. — Odbor.

Celje. V nedeljo je prevzvišeni knezoškofo blagoslovil tukaj razširjeno kapucinsko cerkev in posvetil dva nova stranska oltarja. Pri tej priložnosti je bil imenovan preč. g. provincijal konzistorijalnim in vlč. gospođ gvardijan duhovnim svetnikom. Odlikovanima gospodoma naše najiskrenejše čestitke!

Križe pri Pottsredi. Dne 15. t. m., na Veliko gospojnico, priredi ob 3. uri popoldne naš državni in deželni poslanec gospođ dr. Frančišek Jankovič javen shod. Zborovanje se vrši v prostorih gospođa Janeza Omerzela v Pečicah. Ker je to prvo zborovanje v naši občini in se bodo razpravljala razna važna vprašanja, tičoča se naših krajevnih razmer, je pričakovati obilne udeležbe. Gospođarji iz Križ, Pečic, Osredka in sosednih krajev, prhitite v obilnem številu. Gospođinje, fantje in dekleta, ne zamudite lepe priložnosti! Pridite vsi! Na tem sestanku se hočemo spoznati in pogovoriti o naših težnjah. Na veselo svidenje dne 15. t. m. v Pečicah.

Sv. Frančišek na Stražah. Gornjesavinčani! Po vsej Sloveniji proslavljajo letos spomin 50letnice smrti nepozabnega vladike Slomška. Ali naj mi zastojamo za tem ogromnim številom krajev, ki povečujejo in slavijo moža, ki je dika in ponos našega naroda, moža, ki si je priboril največ zaslug za naš narod? Naša sveta dolžnost je, da tudi mi kolikor le mogoče slovesno proslavimo njegov spomin! V ta-le namen priredimo začetkom meseca septembra primerno slavnost v središču Gornje-Savinjske doline, pri Sv. Frančišku na Stražah! Spored slavnosti objavimo v kratkem!

Zalec. S. K. Z. priredi dne 18. t. m. po večernicah ob 4. uri javen društven shod v prostorih g. Nidorferja (p. d. Gorjupa). Govorijo državni poslanec dr. Korošec in deželna poslanca dr. Benkovič in Terglav.

Zalec. Izobraževalno društvo ima v nedeljo 18. t. m. ob 4. uri svoj občni zbor pri g. Nidorferju z navačnim vsprejemom.

Iz moziške okolice. Na večer dne 3. avgusta je spravil Blaž Merzlak iz Lepenjive nad 20 fantov iz sosedne občine Šmartno na Paki v Ljubijo k ponočevanju in popivanju. V gostilni Frančiške Rovnik v Ljubiji je popivala cela družba do prve ure po polnoči. Brez vsakega prepira in povoda je udaril Blaž Merzlak s pivovo steklenico po glavi Pavla Muzga, tovarniškega delavca iz Ljubije, Sodelavec Pavla Muzga, neki Hočevnar iz Gorenja, je pograbil Merzlaka in ga vrgel na prosto, kjer je planilo potem več fantov na njega, ga preteplo in osuvalo tako hudo, da je Blaž Merzlak vsled poškodbe črev in ledvic že dne 6. t. m. umrl. Stari ljudje komaj pomnijo, da je v tukajšnji fari vsled tepeža kdo umrl. In zelo žalostno je, da tudi sedaj ta slučaj ni izostal. A najbolj žalostno pa je bilo videti, ko je bilo dne 7. t. m. 20 fantov iz sosedne občine pred preiskovalnim sodnikom v pisarni okolice Mozirje. Fantje so stari večinoma od 16 do 20 let in so komaj iz šole izstopili. Mladim manjka pač doma dobrih vzgledov ter še nadaljnje krščanske izobrazbe, vsled tega popolnoma posurovijo in se žalibog prevečkrat pretepajo in okrog razgrajajo. Nekaj fantov od te družbe že sedaj glava boli vsled slabe tovarišije!

Prvenci pri Sv. Marku. Tu je umrl mladi in vzoren kmet Lovrenc Janžekovič, ki je bil že kakor mladenič zvest pristaš Slovenske kmečke zveze. Bil je komaj 30 let star. Vsak pomiluje ubogo, zapuščenno siroto. Mir njegovi duši!

Svetinje. Na Slomškovo slavnost pridite dne 15. avgusta, katero priredite svetinjski mladinski zvezi na vrtu gospođa Mat. Pihlarja s sledečim vsprejemom: 1. Predgovor. 2. Igra: „Rabijola in Neža.“ 3. Slavnostni govor. 4. „Antonu Martinu Slomšku“, dramatičen prizor. 5. Prosta zabava z raznovrstnim vsprejemom. Začetek točno ob 3. uri popoldne. Dne 15. avgusta torej na veselo svidenje!

Središče. (Slomškova slavnost.) Šestrazredna ljudska šola v Središču priredi dne 15. t. m., to je na Velike maše dan, na šolskem telovadišču v Središču Slomškovo slavnost v spomin na 50letnico

njegove smrti. Spored: 1. Pozdrav. 2. Slomškova koračnica. Dvoglasni zbor. Poje višja stopnja. 3. Slavnostni govor. 4. Deklamacije petje nižje stopnje. 1. Zvonček vesti. Bog za vse skrbi. Gorski zvon. — Predica. Pesem. Besede Slomškove, uglasbil dr. G. Ipavic. Zapuščena sirota. Besede Slomškove, uglasbil G. Majcen. 6. Lavdon pri Belem gradu. Besede Slomškove. Narodni napev. Očmor. 5. Deklamacije in petje višje stopnje. Vila Slovenija in Slomšek. Bajka po R. Vrablu. Goljušan Boštjan. Deklamacija. Pesmi sladki glas. Veseli hribček. Triglasni zbor. Narodni napev. Kje je ljubi Bog doma. Četverglasni zbor. Luna Valček. Dvoglasni zbor. 6. Slomškove Zlate resnice. Dramatičen prizor. Priredil A. K. 7. Večernica. Zbor, pojeta nižja in višja stopnja. Narodni napev. 8. Živa slika z dramatičnim uvodom. Pevske točke se proizvajajo s spremljevanjem klavirja in harmonija. Med odmorom svirata gđ. Brandlovi iz Maribora (gosli in klavir). Začetek ob 7. uri zvečer. Vstopnina: stojišče 30 v, sedeži 80 v. Čisti dobiček se uporabi za šolske namene. V slučaju slabega vremena se vrši slavnost v šolskih prostorih.

Zmede v Turčiji.

Bolgarija in Turčija.

Turški poslanik v Zofiji, Naby Bei, ki se je mudil v Carigradu, se je moral pretečeno soboto nemudoma vrniti na svoje mesto. Med Bolgarijo in pa Turčijo se razmere še vedno zelo ostre.

V Albaniji.

Iz zanesljivih virov se poroča, da Albanci ne odkrakajo proti Uškübu. Dne 8. t. m. je bil sestanek med vodjema Albancev Hasanom in Rizza ter meč šefom specialne komisije, ki jo je odposlala turška vlada v Albanijo, Ibrahimom paša. Na tem sestanku so podali Albanci svoje zahteve. Vrše se neprestano pogajanja.

Italijansko-turška vojska. Dne 8. t. m. proti 4. uri zjutraj je zgrabilo približno 1000 Arabcev italijanske udrbe pri Zanzuri. Boj je trajal do 8. ure zjutraj. Ker so metali Italijani iz zrakoplova bombe na Arabce, so se poslednji le končno umaknili.

Po italijanskih poročilih, ki pa niso zanesljiva, so imeli Arabci baje 200 mrtvih in ranjenih, med tem ko so imeli Italijani samo tri ranjence, kar je pa povsem neverjetno.

Grozna nesreča.

Eksplozija v rudniku „Lothringen“ se je dogodila v četrtek dne 8. t. m. ob 10. uri predpoldne.

Nezgodna je znatno večja, nego se je v početku mislilo. Do štirih popoldne so privedli 25 trupel, tako sežganih in razmesarjenih, da jih ni bilo spoznati, na svetlo. Ob 5. uri popoldne se je trdilo, da število mrtvih znaša 40. Ranjenih da je okoli 20 rudarjev.

Nekoliko ur pozneje je prišla preko Dunaja iz Bochuma vest, da so do 10. ure zvečer potegnili iz rudnikovih rovov 107 mrtvih. Trupla so popolnoma sežgana in razmesarjena, tako da jih je strahota pogledati.

Očitno je že po dosežanjih rezultatih, da so bila oficijelna poročila, češ, da se je nahajalo v rudniku komaj 100 rudarjev, jedinstveno zlagana. Zatrjuje se, da je šlo v rudnik nad 650 rudarjev in da so se le malokateri rešili, tako da jih je najbrže nad 500 mrtvih.

Pred rudnikom se odigravajo strašni prizori. Ljudi je skrb in žalost radi negotovosti svojcev, ki so odšli v podzemne rove. Srce pretresujoči so prizori na obupano tarnajoče žene, na jokajoče matere in na groze in strahu tuleče otroke.

Preiskava doslej ni še mogla dognati vzroka te eksplozije.

Rešilna akcija je zelo ovirana, ker je rov pri vходу pokvarjen.

Nemški cesar Viljem, ki se ravno kar nahaja v Essenu ob Ruhr pri veleindustrijalcu Kruppu radi stoletnice njegove svetovne tovarne, je oznanil svoj prihod v Bohum.

Poznejša poročila: Doseđaj je spravljenih iz rova 105 mrličev, 6 jih je še v jami. Enoga rudarja še pogrešajo.

Vzrok nesreče je baje ta, ker se je streljalo proti predpisom z dinamitom.

Cesar Viljem se je pripeljal v Bochum, kjer so mu med drugimi predstavili 40 rešenih rudarjev. Ganjen je poslušal cesar pripovedovanje teh mož o grozni nesreči.

Potres na Turškem.

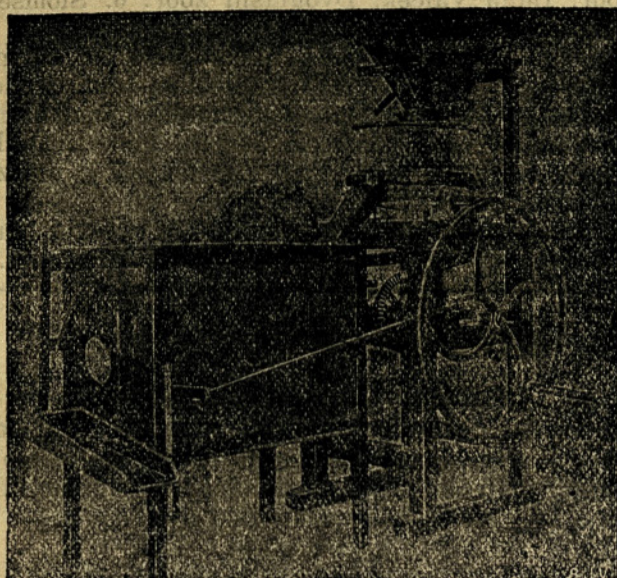
Dne 10. t. m. so imeli na Turškem hud potres. Najbolj so občutili potres ob evropsko-turškem obrežju ob Dardanelah. Vsled potresa, kateremu so sledili požari, so kraji Ganowo, Kora, Myriophito in še več drugih uničeni. V okolici Ganosa je vsled požara uničenih 15 vasi. V Čordi je zgorelo 300 hiš. Umrlo je več oseb. Brzojavna zveza med Carigradom in Dardanelami je pretrgana. Glasom najnovejših poročil znaša število mrtvih in ranjenih 1000 oseb. V Galipolu je ubitih več vojakov, kakor je videti, obiskujejo Turčijo vse nesreče zaporedoma. Kar ni zadosti političnih zmed pa pridejo še elementarne katastrofe.

Loterijske številke: Dne 10. avgusta 1912.

Trst	88	46	9	24	41
Linc	73	28	31	4	71

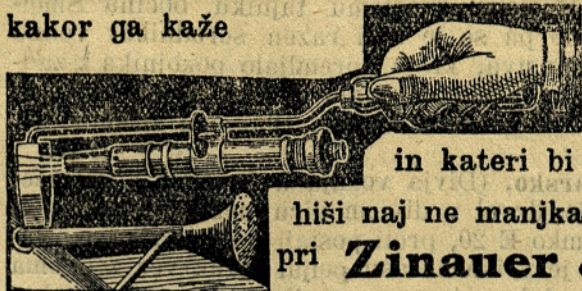
Fr. Kampuš: Zg. Poljskava pri Pragarskem

vsem kmetom naznani in se jim priporoča, da bi prišli k njemu stroje kupovat, ker zdaj jih ima okoli 2- do 300 doma, vsake vrste, ima zdaj najnovejše ročne mlatilnice, tudi geplne-mlatilnice, slamoreznice, repoznice, pluge, brane, okopalnike in osipalnice, mline za sadje in grozje mlet, stiskalnice ali preše, najnovejše sesalke ali pumpe za studence in gnojnice, s katero se lahko napumpa v eni minuti eden plovnjak vode ali gnojnice, vsake vrste male in tudi velike tehtnice, tudi vsake vrste mostne tehtnice, katere pustim sam postaviti na svoj odgovor, stroje za seno kositi, obračati in grabiti, najnovejše sejalne stroje, pri katerih se prihrani ena tretjina zrnja; ima tudi vsakovrstno železje za mline in žage, tudi motorje na bencin, sesalni plin, surovo olje, sopar ali „dampf“, največje mlatilnice, zraven ima vse kar kdo rabi, stroje za šivat „Central Bobin“ po najnižji ceni, vsakovrstne stroje za kovače, lončarje, opekarje, tudi opreme za pekarije, kotle za kuho, brzoparilnike prave „Alfa Separator“, po najnovšem izdelane, pri katerih se prihrani zelo veliko časa in drv. Najnovejše mline za zrnje mlet, da si lahko vsak kmet doma vsakovrstno zrnje melje in doma vsakovrstno moko napravi, goni se lahko na roko, gepl, tudi na vodno in parno moč, domači izdelek, dam tudi vsakemu kmetu na poskušnjo; kolesa ali bicikelne, pisalne stroje vsake vrste. Zmerne nizke cene, ugodni plačilni pogoji, tudi na več let. Kdor k njemu na dom pride, ali ako mu piše, da se on sam pri kmetu oglasi, dobi vsak kmet vse stroje 10 odstotkov ceneje, kakor drugače, vsakemu pride na svoje stroške na dom, da se dogovorita, ne na kmetove stroške. Vse varstvene priprave za mlatilnice se pri njem dobijo, katere mora vsak kmet imeti, kdor ima mlatilnico. 42g

Aparat za lotanje

kakor ga kaže

poleg
stoječa
slika

in kateri bi v nobeni hiši naj ne manjkalo, se dobi pri **Zinauer & Co.**

281 **Sv. Jakob v Slov. gor.**
Cena s svincem in navodilom samo 5 K. Pošilja se po povzetju.

Jako priprosto! Zelo praktično! Nobena igrača!

Somišljeniki — zahtevajte v gostilnah in trgovinah list „Straža“.

„Straža“ je najuglednejši spodnještajerski list, torej inserirajte!

Varstvo proti požarom!

Ako hočete mirno spati, križite strehe z **asbestnim škripljem** . . .

ZENIT

ki je štirikrat lažji od opeke, zelo ličen, trpežen in ne drag.

ZAJEC & HORN, betonsko podjetje Ljubljana.

Prva južno-štajerska kamnoseška družba v Celju.

Žaga, brusi in struže s strojnim obratom. :: Zavod za graviranje črk. :: Izvršuje nagrobne spomenike in vsa monumentalna in stavbena dela iz tu- in inozemskega materiala. ==
Plošče za pohištvo iz raznobarnega marmorja. :: Velika zaloga izgotavljenih nagrobnih spomenikov. :: Najnižje cene. :: Kulantni plačilni pogoji. :: Naročila se izvršujejo točno. ==
Genihl in stroškovni proračuni brezplačno.

Brzojavke: Kamnoseška družba :: Celje.

Nikdar se ne bode te kesali . .

ampak zadovoljni bode te in vedno hvalili slovensko trgovino, ker si lahko veliko denarja prihraniš če bode te vedno kupovali vse Vaše potrebščine v trgovini

J. N. Šoštarič, Maribor Gosposka ul. 5.

Veliko izbiro najboljšega in najmodernejšega blaga za moške in ženske obleke, platna, sukna, druka, satins, cefira. — Bogata zaloga gotovih oblek, srajce, kravate, ovratniki, naramnice, nogovice, dežniki itd. — Za telovadna društva vse potrebščine in kroji v zalogi.

Cene veliko nižje kakor drugod.

Postrežba strogo solidna

Hotel Trabesinger v Celovcu

Velikovaška cesta

št. 5

se priporoča potnikom, ki prinočujejo v Celovcu. — Tukaj najdejo lepe in snažne sobe; izborna kuhinja, zagamčeno pristna in dobra vina.

Za zabavo služi kegljišče. — Po leti sedi na senčnatem vrtu.

Veliko dvorišče za vozove in tri hlevi za konje. — V tem hotelu najdete vsak dan prijetno slovensko družbo. Velike dvorane za shode in veselice.

Na kolodvoru pričakuje gostov domači omnibus.

Lojzka in Pepca Leon.

ROBERT DIEHL žganjarna v Celju = priporoča svojo doma žgano štajerski konjak !

stivovke, trapinevec, vinsko žganje, brinjevec kakor tudi

štajerski konjak

Spodnještajerska ljudska posojilnica v Mariboru

registrovana zadruga z neomejeno zavezo.

Stolna ulica številka 6 (med glavnim trgom in stolno cerkvijo).

Hranilne vloge

se sprejemajo od vsakega in se obrestujejo: navadne po 4¹/₂%, proti tri mesečni odgovedi po 4³/₄%. Obresti se pripisujejo h kapitalu 1. januarja in 1. julija vsacega leta. Hranilne knjižice se sprejemajo kot gotov denar, ne da bi se njih obrestovanje kaj prekinilo. Za nalaganje po pošti so poštne hranilne položnice na razpolago (šek konto 97.078). Rentni davek plača posojilnica sama.

Posojila se dajejo

le članom in sicer: na vknjižbo proti pupilarni varnosti po 5%, na vknjižbo sploh po 5¹/₂%, na vknjižbo in poroštvo po 5³/₄% in na osebni kredit po 6%. Nadalje izposojuje na zastavo vrednostnih papirjev. Dolgove pri drugih denarnih zavodih prevzame posojilnica v svojo last proti povrnitve gotovih stroškov, ki pa nikdar ne presegajo 7 K. Prošnje za vknjižbo dela posojilnica brezplačno, stranka plača le koleke.

Uradne ure

so vsako sredo in četrtek od 9. do 12. ure dopold. in vsako soboto od 8. do 12. ure dopoldne, izvemši praznike. V uradnih urah se sprejema in izplačuje denar.

Pojasnila se dajejo

in prošnje sprejemajo vsak delavnik od 8. do 12. uri dopoldne in od 2. do 5. ure popoldne.

Posojilnica ima tudi na razpolago domače hranilne nabiralnike.